

egentlig godt repræsenteret i udviklingsministerens tale, som jeg synes på en fin vis gennemgik den indsats, der fra dansk side allerede ydes i forbindelse med faglige rettigheder.

Jeg har – det vil jeg sige til slut, inden jeg konstaterer, at vi ikke kan støtte det af Socialdemokratiet stillede forslag – en fornemmelse af, det kan godt ske, det er uretfærdigt, at det her beslutningsforslag alene er et udtryk for tværhed og surhed over, at den faste ydelse til Fagbevægelsens Ulandssekretariat, som man havde fået indarbejdet som sådan en fast turnus, er blevet pillet væk. For mit eget vedkommende synes jeg, det er udmærket, at man nu fra Fagbevægelsens Ulandssekretariat skal søge på lige fod med alle andre. Det skulle da bare lige mangle.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Jeg undrer mig over, at Dansk Folkepartis ordfører mener, at det her konstruktive fremadrettede og visionære forslag er et udtryk for tværhed og surhed. Det synes jeg er en meget, meget, meget negativ måde at fremstille et meget velgennearbejdet forslag på.

Så tror jeg egentlig, jeg frem for et spørgsmål hellere vil tillade mig en lille kommentar: Ordføreren siger, at Socialdemokratiet hellere skulle tage sig af de danske arbejdere i stedet for at koncentrere sig så meget om udlandet, og hvad der foregår i andre landet. Til det vil jeg bare oplyse Dansk Folkepartis ordfører om, at vi jo er nogle, som faktisk har lidt mere udsyn end som så, som synes, at vi både kan forholde os til, hvad der foregår i Danmark og i resten af verden, og det kunne Dansk Folkeparti måske lære lidt af.

(Kort bemærkning).

Søren Espersen (DF):

Jamen jeg sagde jo netop også, at jeg var ikke sikker på, at det var rigtigt. Det kunne godt ske, at det var en forkert fornemmelse, at det bare var surhed. Det glæder mig at høre, at der slet ikke er tale om det. Jeg synes heller ikke, at fru Mette Gjerskov ser spor sur ud overhovedet, så det tror jeg faktisk ikke.

Det glæder mig også i øvrigt, at Socialdemokratiet kan klare det hele. Det synes jeg er herligt. Dansk Folkeparti har begrænsninger, og vi kæmper, så godt vi kan, med det, vi nu formår. Vi klarer i første omgang Danmark, og så lader vi Socialdemokraterne om at klare hele verden. Tillykke med det. Jeg håber, det går.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Jeg ved ikke med hr. Søren Espersen, men jeg tror, han lever i en anden verden end den, som de fleste andre lever i og oplever hver dag.

Da USA's tidligere præsident Bill Clinton var i København for nylig, understregede han, at vi lever i en verden, hvor alle er afhængige af hinanden. Vi konkurrerer på godt og ondt, vi er en del af et fælles økonomisk system, stadig flere mennesker lever i markedsøkonomi osv.

Derfor undrer det mig lidt, at ordføreren for Dansk Folkeparti ikke synes, at det er enormt vigtigt i sådan en situation, at der skal være nogle ordentlige rettigheder og nogle ordentlige forhold for arbejdere og mennesker i andre lande, også for at undgå, at danske arbejdspladser flyttes ud til områder, hvor man ikke respekterer helt grundliggende rettigheder.

Det her forslag er jo netop udtryk for et forsøg på at hjælpe dels udviklingslandene til at få nogle velfungerende arbejdsmarkeder, fordi det er en forudsætning for at bekæmpe fattigdom, og dels sikre, at globaliseringen foregår på et ordentligt grundlag. Hvorfor kan Dansk Folkeparti ikke støtte sådan et forslag?

Kl. 20.40

(Kort bemærkning).

Søren Espersen (DF):

Jeg synes ikke, at det er en fair beskrivelse, at vi så pludselig ikke skulle interessere os for andre. Jeg sagde netop i min ordførertale, at det netop var meget vigtigt, at de danske faglige bevægelser og arbejdsgiverbevægelser kunne dele ud af deres viden, og det sker jo.

Det, der egentlig reelt er sket, er, at det, som før var en automatik – sådan en af de der betoninstitutionaliseringer, som Socialdemokraterne elsker, der bare kører og kører – i dag er blevet afløst af, at man nu skal søge på lige fod med alle andre. Det synes jeg ikke er spor uretfærdigt. Jeg synes måske, det nærmest kan være en opvikker, så man kan tage lidt bedre fat og forsøge at være lidt mere effektiv, hvis man hele tiden har noget, man skal bevise.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Jeg har stadig væk ikke fået svar på, hvorfor man ikke kan støtte det her forslag om at give 100 mio. kr. ekstra om året til en aktiv indsats for at fremme arbejdstagerrettighederne og bedre forholdene i udviklingslandene specielt, må jeg